

יקבל כאו"א על עצמו החלטה... שבו ועל ידו תתמלא המניעה והעיכוב שהיתה אצל נשיא דורנו

נמצאים אנו עתה ביום השלישי בשבט, בו נכנסים אל התחלת השבוע דיום ההילולא של נשיא דורנו ביו"ד שבט. וכמדובר כמה פעמים בענינים אלו, שמכיון שנכנסנו כבר אל תוך השבוע דיום ההילולא - מתחילה ג"כ העבודה בכל הענינים השייכים לזה.

...בנוגע לנשיא דורנו מצינו שהנהגתו היתה דוקא באופן של שמחה!

הפלא שבדבר יגדל עוד יותר - בהתחשב עם העובדה שבפשטות הוא הי' בעל יסורים גשמיים, ונוסף לזה - בעל יסורים שפעלו והשפיעו גם על הענינים הרוחניים שלו.

וכמדובר בזה כמה פעמים, שהרופא שלו בא אליו בטענה - היתכן?! הרי הוא זה שמדבר אודות הענין והפצת היהדות והתורה, וממילא מובן שלכל לראש נדרש שתהי' לו האפשרות לפעול בהפצת התורה והיהדות במלוא ההיקף, "מיטן גאנצען פארנעם", ואם כן צריך שיהי' ביכלתו להיות מושל ושולט בכח הדיבור שלו, היינו, לא רק שלא יהיו בזה מניעות ועיכובים בערך לשאר בני אדם, אלא אדרבה - אצלו צריך להיות ענין זה ביתר שאת ויתר עוז לגבי שאר בני אדם;

ולמרות זאת - רואים אצלו להיפך - שיסורי הגוף שלו היו קשורים גם עם כך, שהם פגעו ("אנגערירט") בכח הדיבור שלו בגשמיות; ובפשטות ג"כ - בעניני הדיבור במאמרי חסידות וכיו"ב, שבפשטות ובגלוי הם לא היו כפי שהי' צריך להיות.

- אי אפשר לומר "כפי שהי' צריך להיות" כשמדברים על הקב"ה והנהגתו בעולמו; אלא הכוונה היא למה "שהי' צריך להיות" על פי הבנת שכלו של בן אדם.

ובפרט על פי הכלל שהנהגת הקב"ה עם בריותיו היא באופן ד"איני מבקש לפי כחי אלא לפי כחן", שמוזה מובן, שענין זה ניתן להבנת השכל אנושי של כאו"א מישראל "לפי כחן", אשר על אף שהמדובר הוא אודות השכל דנפש האלקית, הרי זהו דווקא כפי שהנפש האלקית (ושכלה) קשורה עם (ומתלבשת ב) הנפש הבהמית, ועם כל העולם.

וזו היתה, כמוזכר, טענת הרופא של נשיא דורנו (שהי' פרופטור שזוהי מעלה עליונה בענין הרפואה) - היתכן שיסוריו מתבטאים דוקא בכך, שאינו יכול להביא את שליחותו לפועל כפי שהוא הי' רוצה!

ונוסף לזה - כפי שהי' צריך להיות על פי התורה!

וכמדובר כמה פעמים, על פי מה שמצינו עד"ז במשה רבינו:

כאשר משה רבינו טען להקב"ה "שלח נא ביד תשלח" "כי כבד פה וכבד לשון אנכי" ו"הן אני ערל שפתים", "הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים" [בדוגמת העיכוב בעניני הדיבור שהי' גם בנוגע לאמירת מאמרי חסידות וכיו"ב, ענינים רוחניים] - נתקבל מיד המענה והעצה לכך: "ש"אהרן אחיך... הוא יהי' לך לפה", היינו, שענינו של אהרן הי' למסור ולהעביר את דברי משה רבינו בדיבור ממש, דיבור הקשור עם האיברים הגשמיים [כפי שהם קשורים עם הדיבור, וביחד עם זה - נשארים בגשמיותם], שמוזה מובן - שטענה זו היא טענה צודקת על פי תורה!...

ולמרות כל האמור - היותו בעל יסורים בגשמיות, שפעלו מניעות ועיכובים גם ברוחניות - היתה הנהגתו של נשיא דורנו דוקא באופן של שמחה! !

...ובנוגע לענינו: כיון שנכנסנו כבר אל השבוע שלפני יו"ד שבט... יקבל כאו"א על עצמו החלטה בעניני לימוד התורה של בעל ההילולא, שהלימוד יהי' באופן כזה, שבו ועל ידו תתמלא המניעה והעיכוב שהיתה אצל נשיא דורנו (מאיוזה טעם שיהי'), שהרי לא נתנו לו את ה"ואהרן אחיך יהי' נביאך", וממילא אכן היתה מניעה בהתפשטות דברי החסידות שלו בדיבור, ועד כדי כך, שעי"ז נפגעה ("האט עס אנגערירט") גם התפשטות דברי החסידות שלו שבכתב. משיחת ג' שבט ה'תשנ"ב

נולדם מקוים שב"ק אדמו"ר שליט"א יחזור ל770 נרגיל ונשמע רק בשורות טובות..

יומן מתקופת כ"ג-ז"ך אדר ראשון ה'תשנ"ב - כקביעות שנה זו

יום חמישי, כ"ג אדר ראשון
לתפילת שחרית נכנס כ"ק אד"ש לביהמ"ד בשעה 10:25.
למקוה נסע כ"ק אד"ש ב-15:25 לערך, לפני צאתו למכונית נתן את הסידור לחתן.
לאהל נסע כ"ק אד"ש ב-20:30 לערך, טרם צאתו נתן את הסידור לחתן נוסף. בעמדו בחוץ חילק מטבעות לצדקה לילדים, סימן לכמה ילדים שעמדו רחוק שיתקרבו לקבל מטבע לצדקה.
כ"ק אד"ש חזר מהאהל בשעה 5:55, כעבור מספר דקות

יצא לתפילות מנחה ומעריב. כשעלה לבימת התפילה הביט כ"ק אד"ש על הסטענדער המיועד לאמירת השיחות.
לאחר תפילת ערבית סימן לאות על אמירת שיחה, מיד הוכן הסטענדער.
השיחה ארכה כעשר דקות, תוכנה הי' אודות "ויקהל" וקבוץ גלויות כבר עתה בקבוץ כמה גלויות לארץ הקודש מלבד כמה מדינות, וגם ממדינות אלו יה"ר שיצאו בקרוב. בהמשך אמר כי ה'כלי' לענין זה - הוא אהבת ישראל, הרמוזה בתינית מחצית השקל (פ' שקלים).

המשך בעמוד הבא <<<

תורת אברהם

שיחות, אגרות ויומנים
בעניני דיומא

גליון קט

יו"ל לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו
צוקללה"ה נבג"מ זי"ע

ועש"ק פ' ויקהל, ה'תשע"ו

שנת 'הקהל' - ופרצ"ת

מאה ושלוש-עשרה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר

יוצא לאור עלידי

והתלמידים השלוחים

שיבות תומכיתמימים ליובאוויטש באה"ק

להצטרפות לרשימת תפוצה:
BeitChayeinu@gmail.com
להקדשות: 052-2599317-972-50

וחמש דקות והיתה מבוארת באר היטב. פתח הענינים היה הסבר במעלת פרשת ויקהל כאשר היא בפני עצמה ואינה מחוברת לפרשת פקודי ואז ה"ויקהל" - ההתאחדות - בולט ומודגש עוד יותר. אחר כך הוסבר הנושא הן בכוחות הנפש של האדם עצמו והן בענין אהבת ואחדות ישראל בין יהודי לזולתו ובהמשך היו דברים נוספים בנושא שהועלה בשיחת הק' של יום חמישי בערב - ה"ויקהל" של קיבוץ יהודים מכל הגלויות לארץ ישראל. כאן עמד הרבי על ה"דבר פלא" שאף אחד מרבותינו הק', הבעש"ט, המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, הצמח צדק, אדמו"ר מהר"ש, אדמו"ר הרשב"ב, כולל כ"ק מו"ח אדמו"ר וכל נשיאי חב"ד, לא עלו לארץ ישראל ואף לא ביקרו בה וגם הנסיעה של אדמו"ר מהור"צ נ"ע לא היתה אלא תחליף לביקור באהלי הק' ברוסטוב ובליובאוויטש כפי שהוא עצמו אמר.

גם ענין "מחצית השקל" הוסבר בהרחבה בהמשך לענין האחדות וחלק מהביאור היה גילוי עומק חדש באמירת "מודה אני" (שעניינו ביטול המציאות של "אני" כשיעור משנתו, כולל גם השינה בהבלי הזמן) ו"הריני מקבל עלי . . . ואהבת לרעך כמוך" (בהתאחדות והתקהלות) לפני התפילה והסיום היה בברכות שתיכף ומיד יהיה "ויקבץ" וקבוץ גלויות בתכלית השלימות "קהל גדול ישוּבו הנה" בגאולה השלימה.

עם סיום השיחה שרו "שובה ה' עד מתי". הוא הושר בשמחה וזו התגברה והתחזקה בעידוד של כ"ק אד"ש שבתחילה עודד בידו השמאלית לכיוון האורחים, אח"כ ביד ימין לעבר כל הקהל, ולפוקים - בשתי ידיו הק' כאחת.

שיחה הק' הראשונה היתה רצופה הוראות והדרכות בעבודה הרוחנית של כל אחד, וכעת בשיחה השנייה היה הפירוט של ההוראה למעשה בפועל - בענין התוספת בצדקה בדוגמת "מחצית השקל" שממנה הביאו את הקרבנות, כך שנתינת הצדקה תהיה בכחינת <<<

בהמשך השיחה התבטא כ"ק אד"ש כי "זהו זמן המסוגל ביותר וביותר שתבוא בו הגאולה האמיתית והשלמה". לאחר השיחה חילק כ"ק אד"ש שני שטרות של דולר לכאורה. גם במהלך חלוקה זו הי' כ"ק אד"ש במאור פנים מיוחד. כשעבר הגביר ר' יששכר דוב שי' וייס חיך אליו כ"ק אד"ש מאוד, כן לעבר החזן ר' משה שי' טלישבסקי. לכמה שביקשו ברכות וכן לילדים שברכו ענה כ"ק אד"ש "אמן".

לקראת סיום החלוקה הניח כ"ק אד"ש שני שטרות של דולר בסידורו, כעבור זמן מה הניח שוב שני דולרים בסידורו. החלוקה ארכה כרבע שעה, כשיצא עודד בחוזה את השירה.

יום שישי, כ"ד אדר ראשון

גם היום נסע כ"ק אד"ש לאהל. היום יצא כ"ק אד"ש בסביבות השעה שתיים וחזר ל-770 קרוב לשעה חמש. תפילת מנחה התקיימה בזאל למעלה בשעת הדלקת הנרות, כרגיל בימי שישי בהם כ"ק אד"ש נוסע לאהל.

במשך היום התמלא אזור 770 כולו באורחים רבים מכמה מקומות. לשבת זו היתה קבוצת אורחים מפטיסבורג, קבוצה של ידידי ליובאוויטש בפאריס, קבוצה גדולה של בני נוער ממונטריאל ועוד. ועמו אורחי ה"פגישה" של צא"ח, אורחי השבת הוסיפו והגבירו את שמחת חודש אדר והדבר בלט במיוחד בתפילות ובהתוועדות השבת. התחלת השמחה היתה בעת שירת "לכה דודי" בתפילת קבלת שבת כאשר בקטע האחרון נמשכה השירה במשך זמן.

יום שבת קודש, כ"ה אדר ראשון - שבת שקלים מבה"ח אדר שני

אמירת התהלים של שבת מברכים בבוקר החלה בזמן הרגיל ויש לציין שכ"ק אד"ש עמד על רגליו הק' במשך כל אמירת התהלים. היו שהבחינו כי הפעם אמר כ"ק אד"ש את התהלים במתינות מיוחדת ובאיטיות מה.

גם תפילת שחרית בבוקר התנהלה בשמחה. כ"ק אד"ש עודד את השירה ב"שיבנה", ב"האדרת והאמונה" וב"ממקומך" ששרו בניגון של "לכתחילה אריבער".

[נעוד מההנהגות הק' בעת התפילה: כאשר כ"ק אד"ש עלה אל הבימה למפטיר, נשק תחילה (ע"י הטלית), את ספר התורה הראשון. אחר כן ניגש אל הספר השני לעלות לתורה ולקריאת ההפטרה כרגיל. בעת ברכת החודש היה חידוש הפעם שבעת הכרות זמן המולד פניו הק' היו לעבר בימת הקריאה].

בשעה 1:45 בערך נכנס כ"ק אד"ש להתוועדות, בדרכו למקומו ענה לחיים' לאורחים שעמדו בצד הדרך עם כוסיות מושטות בידיהם.

השמחה בעת ההתוועדות היתה בכל פעם ששרו הן בהתחלה והן בין השיחות. כבר בשיר הראשון 'ס'קומט שוין די גאולה" עודד כ"ק אד"ש מפעם לפעם את שירת הציבור ובמיוחד לכיוון קבוצת האורחים שהתרכזו בעיקר בצד שמאלו של כ"ק אד"ש.

שיחת הק' הראשונה היתה מיוחדת במינה. היא נמשכה כארבעים

כ"ק אדמו"ר יוצא מתפילת מעריב בזאל הקטן - ליל כ"ו אדר ה'תשנ"ב

לפנינו מענה כ"ק אדמו"ר מערש"ק פ' ויקהל, מבה"ח וער"ח אדר ב' ה'תשל"ג, על גליון שאלת ר' יוסף וואלדמאן ע"ה - איזה פירוש רש"י יפרש כ"ק אדמו"ר בהתוועדות ש"ק פ' ויקהל:

פענוח הכתי"ק:

בלינ' [בלי נדר] למה לא פירש רש"י טעם הכפילות בר"פ [בריש פרשתנו]: ויאמר גוי' לעשות גוי' ויאמר גוי' לאמר (לכם) והשינוי שבין זל"ז [זה לזה] אף שב' הצייונים נאמרו באופן א' (כי תשא, תרומה).

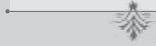
[הביאור, ראה "שיחות קודש" תשל"ג ח"א ע' 354 ואילך. לקו"ש ח"א שיחה א' לפ' ויקהל (ע' 158 ואילך)].

מעמנו וראו

ש"פ ויקהל ה'תשנ"ב

גילוי אמת הוי' לעולם

לאחרי כל פרטי הענינים דעבודת התפילה, פסוקי דומרה, ברכות ק"ש וק"ש, וי"ח ברכות ותפילת העמידה, מסיימים וחותמים בהודאה הכללית ד"אך צדיקים יודו לשמך"; ועד"ז בסיום וחותם כל היום כולו - כהמודגש בתשבון-צדק דעבודת כל היום בקשעהמ"ט ססיומו וחתמו בתיבת "אמת", "אל"ף רישי" דאלפא ביתא מ"ם באמצעיתה תי"ו בסופה, לומר אני ראשון . . . ומבלעדי אין אלקים . . . ואת אחרונים אני הוא", שבכל עיני העולם (שנבראו בכ"ב אותיות מאל"ף עד תי"ו) מתגלה ה"אמת הוי' לעולם", ובלשון הרמב"ם בתחילת ספרו ש"כל הנמצאים משמים וארץ ומה שביניהם" מתגלה (לא רק האלקות שבהם, בפרטי תכונותיהם ומעולותיהם, אלא גם ובעיקר) "אמתות המצאו", ובאופן ש"לא נמצאו אלא מאמתת המצאו", "הוא שהנביא אומר, וה' אלקים אמת . . . והוא שהתורה אומרת אין עוד מלבדו".

א עורר שהשנה היא שנת הקהל
 - את כל המאמצים והטפח
 וקצת את כל מה שיש לנו

טעמו וראו

ש"פ ויקהל היחשניב

תקוה חזקה לשלימות קיבוץ גלויות

רואים במוחש שכבר התחיל (משך זמן לפניו) בפועל ובפשטות קיום ההבטחה ד"יוסף אדנ-י שנית ידו גוי ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ" - בהקיבוץ גלויות דרבים מבני ממדינות שונות בעולם לארצנו הקדושה בחסד וברחמים [ולא באופן של סכנה, כמו פעם שהיו צריכים לברוח משם בהתאב, אלא כהמצב עתה כרוב מדינות העולם], והתקוה חזקה שבסימו של השבוע דפרשת ויקהל מתקברים ועד שעומדים כבר בגמר ושלימות ד"ויקהל משה (גואל ראשון הוא גואל אחרון) את כל עדת בני ישראל, גמר ושלימות קיבוץ גלויות דכל בני מכל ארבע כנפות הארץ, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

כאשר אומרים "ויקהל" - 'נזרק' ישר בעינים הקשר לשנת "הקהל"!

שבת מברכים אדר שני יכולה לחול בכמה קביעות, ונוסף על האמור לעיל, ישנה הוראה מיוחדת מקביעות המיוחדת של שבת מברכים אדר שני בשנה זו, ובמיוחד - מהקביעות כפי שהיא בתורה, אשר בשנה זו היא חלה בשבת שקוראים בה פרשת ויקהל. כאשר אומרים "ויקהל" - 'נזרק' ישר בעינים ("ווארפט זיך גלייך אין די אויגן") הקשר לשנת "הקהל", ואכן הוא אומר בזהר בפרשתנו "ויקהל משה, רבי אבא פתח הקהל את העם האנשים והנשים והטף. מה להלן כללא דכולהו ישראל, אוף הכא כללא דכולהו ישראל ומאן אינון שיתין ריבוא".

[כ"ק אדמו"ר האריך בביאור פיסקת זהר זו, וסיים:]

ההוראה מכל זה:

אפשר לכאורה לטעון: כאשר צריך לפעול עם הזולת - הוא יקהל ("ויקהל") את ראש המשפחה, את ראש העיר, את ראש השכונה או את ראש הקבוצה וכיו"ב, ויפעל איתם.

הוא יטען: כך נתן הקב"ה את התורה במתן תורה, שם היו בגלוי רק "שישים ריבוא" גברים (כפי המבואר קודם בשיחה), כך אף הוא ילך להנחיל את התורה, כיון ש"צדיקים דומין לבוראם" והוא ודאי צדיק - אזי הוא עשה כפי שהקב"ה עשה במתן תורה. אבל ללכת לדבר עם טף, לעסוק ביגיעה ולרשום ילדים ל"צבאות השם" שהם כולם יצעקו שהם רוצים את משיח - זה לא עניינו, ולא לפי כבודו וכו'!

אומרים לו: צריך להיות "ויקהל" ע"ד שהיה ב"הקהל", צריך שיהיה "הקהל את העם האנשים והנשים והטף", ולא רק אנשים. שע"י הנשים והטף - יש גם פעולה על האנשים:

פעם היו צריכים להגיע לראיות והסברות, ולראי' ממלאכי ופרש"י שם, היכן שכתוב "והשיב לב אבות על בנים" ורש"י מפרש "על בנים - ע"י בנים" -

אבל היום רואים הרי בפועל איך ילדים פועלים על הוריהם, איך נשים פועלות על אנשים, על הבעל, או על האח הגדול, יותר מאנשים על אנשים, וכפי שרואים בפרשתנו "ויבואו האנשים על הנשים" שהאנשים הגיעו ע"י הנשים.

אשר מכל זה מובן כיצד צריכה להיות ההשתדלות לא רק עם אנשים אלא - גם עם נשים וטף.

משיחת ש"פ ויקהל היחשניב

<< המשך מעמוד 3 - יומן ה'תשנ"ב

וחצי בערב וכמה דקות אחר כך נכנס כ"ק אד"ש לתפילת ערבית בזאל למעלה. התפילה נמשכה מעט יותר מהרגיל. בעת קריאת שמע של תפילת ערבית המתין הציבור כמה דקות עד שכ"ק אד"ש סיים.

יום שני, ז"ך אדר ראשון

לתפילת שחרית נכנס כ"ק אד"ש בשעה עשר ורבע. כשעלה כ"ק אד"ש לתורה נגע בטליתו לפני הברכה שלפני הקריאה בתחילת הקריאה ובסופה ושוב בתחילתה, ושוב - שלא כרגיל - בסופה.

בצאתו בירך נוסעים לדרכס. בין הנוסעים היה החסיד הישיש ר' אליעזר שי' ננס, שאמר לכ"ק אד"ש שהוא נוסע לירושלים, כ"ק אד"ש ענה לו "בשעה טובה ומוצלחת".

לאהל יצא כ"ק אד"ש בשעה 2:25. לפני צאתו נתן את הסיודור לחתן ובירכו בנוסח הרגיל, והוסיף (שוב) בשעה טובה ומוצלחת, בנין עדי עד", כך נתן לו ולבני משפחתו מטבעות לצדקה.

בחוץ ליד המכונית בירך נוסעים לדרכס וחילק מטבעות לצדקה לכל העומדים שם. לפני כניסתו לרכב נופף בידיו לשלום.

לפנות ערב, בסביבות השעה חמש בערך, נודע ב-770 כי משהו אירע לכ"ק אד"ש שבאותה שעה שהה באהל הק', כדרכו בקודש בכל יום שני בשבוע. הידיעה התפשטה במהירות הבוק מפה לאוזן ובאופן ספונטני החלה נהירה של ציבור עצום, אנשים נשים וטף לעבר 770. כולם היו מבוהלים ונפחדים ומיד החלו לומר תהלים ביחיד וברבים. כולם מקוים שכ"ק אדמו"ר שליט"א יחזור ל-770 כרגיל ונשמע רק בשורות טובות..

דבר מעניין היה הלילה לגבי ה"תקציר" (תוכן תמציתי וההוראות לפועל מהתועדות השבת שמופיע זמן קצר אחרי צאת השבת): תחילה הוא הופיע כרגיל סמוך לצאת השבת ומאוחר יותר פורסם במהדורה שניה - אחרי שהוגה ע"י כ"ק אד"ש.

כך הסתיים השבוע של פרשת "ויקהל" שכ"ק אד"ש קרא עליה כי בה מודגש נושא קיבוץ כחות הנפש בכל אדם בפני עצמו, אהבת ואחדות ישראל וגם יש לה קשר מיוחד עם התהליך המופלא של קיבוץ גלויות שלהתחלה שלו אנו זוכים בימים אלו, שבוע שבו נסע כ"ק אד"ש לאהל ארבע פעמים...

יום ראשון, כ"ו אדר ראשון

כשנכנס כ"ק אד"ש לתפילת שחרית וכן בצאתו ניגן הקהל ניגון "לכתחילה אריבער".

לתפילת מנחה בגעה"ת יצא כ"ק אד"ש ב-1:50, לפני התפילה נתן כ"ק אד"ש את הסיודור לשני חתנים ונתן להם, ובזכותם לכל הנוכחים, מטבעות לצדקה. לחלוקת הדולרים יצא כ"ק אד"ש בשעה שתיים וחצי - מאוחר בהרבה מהרגיל!

היום היה קהל עצום במיוחד. כבר הזכרנו שלשבת הגיעו קבוצות גדולות של אורחים, בנוסף לזה היתה קבוצה גדולה מאד של חסידים שבאו לנוי יורק להשתתף בשמחת בית ויוניץ, וביום ראשון באו בהמון רב לקבל את ברכת כ"ק אד"ש ב"דולרים", ונוסף על כל הקהל "הרגיל" של המוני עמך בית ישראל מכל הסוגים ומכל המדינות שכל אחד ואחת מהם, קיבל את הברכה המיוחדת לו.

המעמד נמשך קרוב לשש שעות (!) רצופות עד אחרי השעה שבע

לזכות

הת' איתמר שמעון שיח' לרגל הכנסו לעול המצוות ביום כ"ו אדר א' ה'תשע"ו שנת הקהל את העם נדפס ע"י ולזכות הוריו הרה"ת אהוד וזוגתו שיחיו ליניאל

לזכות

אנ"ש תושבי רמת שלמה בעיה"ק ירושלים תובב"א המתקבלים בחצרות קדשנו בימים אלו בקשר עם "שנת הקהל" לחיזוק ההתקשרות לאילנא דחיי כ"ק אדמו"ר ז"ע ולהצלחה רבה ומופלגה בכל מעשי ידיהם